

Art Katz: Oikeat ja väärät profeetat

Art Katz: True and False Prophets

Luotan siihen, että te jaatte kanssani sen tärkeyden, jota tämä aihe edustaa. Näihin asti olen jaksanut olla kärsivällinen niitä muutamia kohtaan ja hieman huvittunutkin heistä, jotka kutsuvat itseään "profeetallisiksi", ja siitä suosiosta, jota tämä kutsumus nyt saa osakseen, sillä oma kokemukseni on ollut päinvastainen. Se on pikemminkin näyttänyt olevan taas yksi noista muotivillityksistä, jotka kohta haihtuvat ilmaan.

Nyt on vain niin, että tämä aihe liippaa liian läheltä sydäntäni ja on tärkeä siinä suhteessa, miten säilytämme kaiken arvokkuuden, joka liittyy sanan "profeetta" käyttämiseen. Nimittäin, jos me halvennamme tai kadotamme todellisen profeetan viran, minkälainen perustus meillä enää on, jos huomioimme sen, että *Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Ef.2:20 -?*

Minun oma rohkea julistukseni, jonka mukaan Israelin valtiota ja juutalaisia yleensäkin odottaa hävitys, on ollut sellainen lausuma, joka nousee enemmänkin profeetan viran pohjalta kuin omasta mielipiteestäni, ja se vaatii sellaisen viran olemassaolon torjumisen tai tunnustamisen ja vastaavan suhtautumisen niihin henkilöihin, jotka sellaisesta vakavissaan puhuvat. Minä nimittäin uskon, että Jumala on antanut profeetallisen sanansa oikean tulkitsemisen tehtäväksi juuri niille, jotka hoitavat todellista profeetan virkaa. Niinpä kysymyksen asettelu oikeasta tai väärästä huipentuu siihen, häiritäänkö seurakuntaa tarpeettomasti sellaisen takia, joka on jo mennyttä, vai saako se varoituksia niistä elämän ja kuoleman kysymyksistä, jotka eivät ole näköpiirissä vain tulevaisuudessa, vaan ovat nähtävissä jo nyt.

Kuinka merkityksellistä onkaan se yhtäläisyys, jota edustaa varhaisempi "tuomionpäivän profeetta" Jeremia, jonka ei tarvinnut taistella ainoastaan uppiniskaisten aikalaistensa kanssa, jotta nämä ottaisivat hänen sanomastaan vastaan, vaan myös niiden kanssa, jotka väittivät myös olevansa profeettoja ja nousivat vastustamaan Jeremiaa! Jumalan valitus, joka Jeremian kautta tuli julki lausutuksi näitä vääriä profeettoja vastaan klassisen 23. luvun palopuheen muodossa, oli varmasti nostattamassa lisää tuskaa Jeremian jo ennestään kiusatussa sielussa. Sen tähden ilmaus *"Näin sanoo Herra Sebaot" (Jer.23:16)* ei ole mikään tehokeino jolla yritetään pyhittää inhimillisiä ajatusrakennelmia, vaan Jumalan sydämen hätää alleviivaava avaus, jota seuraa varoitus: *"Älkää kuunnelko tuollaisia profeettoja, älkää sanoja, joita he julistavat. He pettävät teitä! Omia kuvitelmiaan he vain puhuvat, eivät minun sanojani."*

Jos sellaista kuuntelisi, voisi turtua ja tulla taipuvaiseksi ottamaan vastaan sellaista tyynttelevää ja houkuttelevaa sanomaa, että *'Te saatte elää rauhassa'* ja *'Teitä ei kohtaa mikään onnettomuus' (jae 17)*. Sellaiset ihmiset profetoivat *"Omia pettäviä kuvitelmiaan... He sanovat: 'Olen nähnyt unen, olen nähnyt unen!'... He pyrkivät siihen, että kansani unohtaisi minut niiden unien takia, joita he kertovat toinen toiselleen (jakeet 25-27)."* Siinä siis nämä ihmiset juttelevat kevytmielisesti ja liittävätkin siihen holtittomasti Jumalan nimen ja samalla vääjäämättä halventavat Jumalaa ja kutistavat hänen suuruutensa Jumalana, sillä se, mitä Jumala on ja mitä hän olemukseltaan edustaa, se ilmaistaan ja tuodaan esiin juuri hänen nimessään.

Mistä tällainen sanomaton uhkarohkeus on kotoisin, että *"vaikka heitä ei ole lähetetty, he silti juoksevat joka suuntaan" (jae 21)? Voi noita mielettömiä profeettoja! He ennustavat oman päänsä*

mukaan, ilman että olisivat näkyjä nähneet. Hes.13:3. Olemattomia näkevät, perättömiä ennustavat... Hes.13:6. Ja he jopa keskellä omaa itsepetostaan "vielä kuvittelevat, että Herra toteuttaa heidän ennustuksensa!" Hes.13:6. Tämä ennustus lupasi ihmisille rauhaa, joka ei voisi tulla eikä koskaan tulisi. "Niille, jotka halveksivat minua, he hokevat: "Herra sanoo: 'Te saatte elää rauhassa.'" Niille, jotka paaduttavat sydämensä, he vakuuttavat: "Teitä ei kohtaa mikään onnettomuus."Jer.23:17.

Mutta kuka heistä oli läsnä, kun minä, Herra, tein päätökseni? Kuka heistä näki minut ja kuuli, mitä minulla on mielessäni? Kuka kuunteli minua tarkoin ja ymmärsi sanani? Jer.23:18. Tämä sana "kuka", joka tässä jakeessa huudetaan ilmoille, ei tarkoita monia, sillä "Herran neuvottelussa" (KR33) oleminen tuo esiin mitä läheisimmän jumalasuhteen, josta summittaisten otaksumien ihmiskunniaa havittelevat lausujat ovat ilman muuta kaukana. Jumala pohjustaa nimensä ja sanansa pyhyiden rajoittamalla sen käytön tähän suhteeseen, jota hätäisillä ihmisillä ei ole aikaa tai keskittymiskykyä rakentaa. Ei se ole liioin paikka, jonne ihminen voi tulla vain siinä tarkoituksessa, että löytää sanan Herralta. Sinne tuleminen vain käyttökelpoisen sanan löytämiseksi tarkoittaa tietynlaista hyväksikäyttämistä, jolla tarkoitan, että ei tulla "Herran nimeen". Jumalaa pitää etsiä jatkuvasti hänen itsensä takia eikä sellaisen takia, että saadaan Jumalalta jotakin, josta on hyötyä - ehkäpä jopa "sananjulistustyöhön"!

Kuinka voisivat ihmiset, jotka ovat jo halventaneet pyhän vetoamalla Herran nimeen jonakin loitsuna (antaakseen luotettavuuden sädekehän omille ajatuksilleen) päästä edes sellaiseen mielialaan, jossa he voisivat etsiä Herraa? Hehän ovat jo itsessään väärämielisiä ja he heijastavat ajan henkeä, joka on jo muutenkin kaukana totuudesta ja jonka takia monet seurakuntalaisetkin ovat saaneet sellaisen tartunnan, etteivät enää erota oikeaa väärästä. Ja niin kuin minkä tahansa asian tutkimisessa on risti tässäkin ratkaiseva tekijä. Sillä voidakseen viipyä Herran neuvottelussa, täytyy olla murtunut, täytyy osata odottaa, täytyy osata täydellisesti irtisanoutua maineen ja tunnustuksen saamisen kutinasta, täytyy olla valmis ottamaan vastaan torjuntaa, väärinymmärrystä, asiaan kuuluvaa loukkaamista, olla valmis menemään äärimmäisyyksiin Jumalan tähden, osata tuntea itsensä lähetetyksi pois ruumiin halujen vaikutuspiiristä ja kyetä osallistumaan niihin kärsimyksiin, joita jokainen ainutlaatuinen profeetta kantaa sisäisenä tuskana. Ne ovat asioita, joiden takia joutuu kuolemaan päivittäin niin että siitä muodostuu oma henkilöhistoria ja mielentila kenelle tahansa sellaiselle, joka on kutsuttu hoitamaan pyhää profeetan virkaa tänä viimeisenä aikana.

Onko koskaan ollut meidän aikanamme jaksoa, jolloin olisi ollut suurempi tarve saada kuulla Jumalan sydämen ääntä? Oi Jumalan sanan ihanuutta, kun hän päättää antaa sen! Kun se tulee, luulenpa, että se tulee niille, jotka harjoittavat päivittäin varhaista neuvonpitoa Herran kanssa, jotka eivät vain halua kuulla jotakin itsetarkoituksena oman hartautensa hyväksi, vaan jotka arvostavat hänen vaikenemistaan yhtä paljon kuin hänen puhettaan, jotka kunnioittavat häntä Jumalana, koska hän on Jumala, eivätkä sen vuoksi pidätä hänen sanaansa itsellään, kun se tulee, olivat sen seuraukset ja tuomiot kuinka tuskallisia tahansa, sillä he tietävät, että Jumalan tuomiot ovat osa hänen armollisuuttaan. Kuten entiset heprealaiset profeetat totesivat, heille annetaan myös kunnia ja etuoikeus julistaa Israelille sen jälleenrakennuksen sanomaa ja seurakunnalle hänen pikaista paluutaan, hänen valtakuntansa ja kuninkuutensa kunniaa ja kirkkautta.

Art Katz

Art Katz (1929-2007) oli messiaaninen kristitty ja toimi sananjulistajana kotimaassaan Yhdysvalloissa ja maailmanlaajuisesti. Artikkelit on käännetty hänen nettijulkaisustaan [Art Katz Ministries](#). Art Katz'in perintöä vaalii [Ben Israel Fellowship](#). Julkaistu luvalla.